

Malí uzurpátoři

Narazíte na ně všude a nejhorší je to v místech, kde nemáte kam utéct. Je jedno, jestli bydlí ve vedlejší bytě, pokoji, hotelu nebo se v tutéž chvíli koupou ve stejném bazénu. Prostě jsou nepřeslechnutelní, nesnesitelní a neovladatelní.

Řeč je o malých rozmazlencích, které jejich rodiče nechají dělat, co je napadne. Pokud je napomenete, v lepším případě jim domluví. V horším se pustí do vás, že jejich drobečkovi působíte trauma na celý zbytek života. Není divu, že po takovém zážitku mnoho lidí s nostalgií zavzpomíná na doby, kdy to, co dospělý dítěti řekl, platilo. Teď ovšem žijeme v mnohem pokrokovějším světě, ve kterém podle odborníků výchova nestojí na příkazech a zákazech. Mnohem víc prosazovaný je takzvaný partnerský přístup, kdy s dítětem jednáte jako se sobě rovným a respektujete ho. Jenže chyba lávky, ne každé dítě a rodič tolik svobody najednou ustojí. Dobrá výchova totiž kromě zvládnutí trochy teorie vyžaduje i pořádnou dávku odhodlání, energie, chuti a především času.

Rozmazlovat je pohodlnější

Předsevzetí o dobré výchově často končí ve chvíli, kdy se po příšerně nabitém dni rodič v podvečer přirhne domů a místo relaxace ho čeká další nášup práce nebo jiné povinnosti. V takovou chvíli je jednodušší místo vysvětlování něco přikázat nebo začít rozmazlovat. A to je podstatně pohodlnější. Kromě nedostatku času vidí psychologové další příčinu rostoucího počtu rozmazlených dětí v tom, že se zvyšuje počet starších rodičů, především matek, které mají první dítě až po třicítce. Chtějí mu ve všem vyhovět a dát mu to nejlepší, aby si užilo bezstarostného dětství. Vždyť jako dospělý si starostí užije víc než dost. Rozmazlování je ovšem vždy proti zájmům dítěte a následně i celé rodiny. Momentální příjemné prožitky, které dítě má bez ohledu na zásluhy nebo okolnosti, mu výrazně kazí charakter a pevnou vůli. A vzhledem k častým prohřeškům vůči správné výživě i zdraví. Rodiče se velmi rychle mohou dostat do bludného kruhu, respektive spirály. Čím víc dítě rozmazlují, tím víc pozornosti a ústupků si dítě vynucuje. Nároky stále stoupají a běžné věci, které by jiným dětem udělaly radost, ho už neuspokojí. Dalo by se dokonce říct, že rozmazlené děti jsou méně šťastné. Dalším velkým problémem je i fakt, že rozmazlené dítě nezná hranice. Prosazuje si své a je mu jedno, kde právě jste. A to přináší nemalé problémy s vrstevníky, jejich rodiči i okolím.

Naučte se říkat "ne"

Pokud si rodiče včas neuvědomí, co dělají, mohou mít jejich děti problémy i v dospělosti v partnerském životě. Sobečci, kteří vidí jen sami sebe a upřednostňují své potřeby před ostatními, s nikým nevydrží. Jedinou cestou, jak znovu získat rodičovské pozice, je změna výchovy. Dítě potřebuje mít jasně vymezené hranice a musí vědět, že se ostatní nebudou za všech okolností přizpůsobovat jeho přáním a vrtochům. Je třeba se naučit říkat "ne" a trvat si na svém.